ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ & ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΑΘ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

1. «Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος». Δηλαδὴ ἀξιόπιστον εἶναι αὐτὸ ποὺ λέγω τώρα,, ἄξιον νὰ ἀνοίξουν καὶ τὰ αὐτιά των καὶ τίς καρδιές των οἱ ἄνθρωποι καί νὰ τὸ παραδεχθοῦν ἀνεπιφύλακτα, μέ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς των. Ἔτσι ἀρχίζει τὴν χθεσινὴν του διδασκαλίαν ὁ θεῖος Παῦλος καὶ ζητεῖ νὰ προσελκύση ἀμέριστον τὴν προσοχὴν ὅλων μας. Ἀλλὰ ποῖος εἶναι ὁ λόγος αὐτὸς ὁ ἀξιόπιστος, ὁ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος; Τοῦτος εἶναι· «ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι», ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ μονογενὴς Υἱός καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἔγινεν ἄνθρωπος μὲ ἕνα καὶ μοναδικὸν σκοπὸν, νὰ σώση τοὺς ἁμαρτωλούς, νὰ ἀρπάση τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἦσαν αἰχμάλωτοι τοῦ κακοῦ, δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ διαβόλου καὶ τὴν καταδίκην τῆς κολάσεως τῆς αἰωνίου καὶ νὰ τοὺς σώση, νὰ τούς ὁδηγήση ἀπὸ τὸ σκότος εἰς τὸ φῶς, ἀπὸ τὴν πλάνην καὶ τυραννίαν εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, ἀπὸ τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀπώλειαν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰωνίαν. Δι' αὐτὸ ὁ Ἀπόστολος λέγει· «Πιστὸς ὁ λόγος καί πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος».

2. Εἰς τὴν συνέχειαν ὁ θεῖος καὶ ἅγιος Ἀπόστολος προσθέτει κάτι διὰ τὸν ἑαυτόν του ποὺ εἶναι θαυμαστὸν ἅμα καὶ ἐξόχως συγκινητικόν. Λέγει ὅτι ὁ πρῶτος, δηλαδὴ ὁ πιὸ μεγάλος ἁμαρτωλὸς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἦλθε νὰ σώση ὁ Χριστός, ἦτο ὁ ἴδιος αὐτός, ὁ Παῦλος. Τοῦτο εἶναι τὸ ἐκπληκτικόν, τοῦτο τὸ θαυμαστόν. Διότι ὁ Παῦλος, τὴν ἐποχήν μάλιστα ποὺ ἔγραφε τὸν λόγον αὐτόν, δὲν ἦτο μόνον ὁ μεγαλύτερος τῶν Ἀποστόλων ποὺ εἶχε διατρέξει Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν καὶ εἶχε ὁδηγήσει μυριάδας ψυχῶν εἰς τὸν Χριστόν, ἀλλ' ἦτο ἀκέμη καὶ ὁ ἀγιώτερος τῶν ἁγίων. Κανεὶς ἄλλος δὲν τὸν ἔφθανεν οὔτε εἰς τὴν δρᾶσιν καί τὴν ἱεραποστολήν. Καὶ ὅλοι των οἱ ἄλλοι μαζῆ δὲν εἶχαν κάμει ὅσα ὁ Παῦλος εἶχε κατορθώσει. Ἀπόδειξις, ὅτι ἠρπάγη ζωντανὸς εἰς τὸν Παράδεισον καὶ πρὶν φύγη ἀκόμη ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον τὸν φθαρτὸν καί ἐπίγειον. Τόσον μεγάλος, τόσον ἅγιος, τόσον χαριτωμένος καὶ τιμημένος ἀπὸ τὸν Θεὸν ὑπῆρχε τότε ὁ μέγας καὶ οὐρανοβάμων, ὅπως λέγεται, Παῦλος. Καὶ ὅμως δὲν λέγει διὰ τὸν ἑαυτόν του πώς εἶναι πρῶτος τῶν Ἀποστόλων καὶ πρῶτος τῶν ἁγίων, ὅπως καὶ πράγματι ἦτο, ἀλλὰ λέγει καί γράφει καὶ τὸ κυκλοφορεῖ εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας πὼς εἶναι ὁ πρῶτος, ὁ μεγαλύτερος τῶν ἁμαρτωλῶν ποὺ ἦλθε νὰ σώση ὁ Χριστός! Τί εἶναι αὐτό; Ἡ ἀρετή του, ἡ πιὸ μεγάλη του ἀρετή, ἡ βάσις, τὸ θεμέλιον, ἡ δόξα ἡ χάρις τῆς ἁγιότητός του. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἄφθαστον μεγαλεῖον τῆς πραγματικὰ ἁγίας ψυχῆς καὶ ζωῆς. Ἔχομεν τέτοιαν ταπείνωσιν ἡμεῖς;

3. Ὁ Ἀπόστολος τὴν ἰδικήν του σωτηρίαν προβάλλει ὡς παράδειγμα καὶ ἐλπίδα πρὸς ὅλους τοὺς ἁμαρτωλούς. Ἀφοῦ εἶπε πὼς εἶναι ὁ πρῶτος τῶν ἁμαρτωλῶν ποὺ ἦλθε καὶ ἔσωσεν ὁ Χριστός, προσθέτει· «ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον». Μὲ ἠλέησε ἐμὲ ὁ Χριστός, μὲ ἠλέησε περισσότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους. Μοῦ ἔδειξεν ὅλην του τὴν μακροθυμίαν καὶ μοῦ ἐξεδήλωσε τὸ μέγα, τὸ ἄπειρον του ἔλεος. Βέβαια, διὰ νὰ μὲ σώση, διὰ νὰ μὲ ὁδηγήση ἀπὸ τὴν πλάνην εἰς τὴν ἀλήθειαν, ὅπως εἴπαμε, καὶ ἀπὸ τὴν ἀπώλειαν εἰς τὴν σωτηρίαν. Πρωτίστως δι' αὐτό. Ἀλλὰ καὶ δι' ἕνα ἄλλον σκοπόν· διὰ νὰ δώση τύπον καὶ παράδειγμα καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἁμαρτωλοὺς ποὺ θὰ ἐπίστευαν εἰς τὸν Χριστόν καὶ θὰ ἐζήτουν ἀπὸ ἐκεῖνον τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ σωτηρίαν. Νὰ βλέπουν οἱ ἁμαρτωλοὶ πῶς σώζονται καὶ οἱ μεγάλοι, οἱ πρῶτοι ἁμαρτωλοί, ὅπως εἶμαι ἐγώ, καὶ νὰ μὴ ἀπελπίζωνται, νὰ μὴ τὰ χάνουν, νὰ μὴ διστάζουν νὰ ζητήσουν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὸν Χριστόν τὴν χάριν τῆς σωτηρίας.

Πόσον μεγάλην δείχνει καί τοῦτος ὁ λόγος τὴν ταπείνωσιν τοῦ Παύλου! Ἀλλὰ καὶ τί θάρρος, τί ἐλπίδα ἐμπνέει εἰς ὅλους μας ἡ μετάνοια καὶ ἡ σωτηρία τοῦ μεγίστου τῶν Ἀποστόλων! Κοντὰ εἰς τὸν Χριστόν καὶ ἀπὸ τὸν Χριστόν καὶ οἱ χειρότεροι τῶν ἁμαρτωλῶν εὑρίσκουν καί λαμβάνουν τὴν αἰωνίαν των λύτρωσιν καὶ σωτηρίαν.

4. Μετὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς περὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἁμαρτωλῶν σπεύδει ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος νὰ ἐκφράση τὰς εὐγνώμονας εὐχαριστίας του εἰς τὸν Θεόν, τὴν δόξαν καὶ τὸν αἶνον τῆς ψυχῆς του. «Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν». Ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του τὴν βγάζει τὴν δοξολογίαν του εἰς τὸν Θεὸν ὁ Παῦλος. Καὶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς ου προσφέρει εἰς τὸν αἰώνιον εὐεργέτην τῆς ζωῆς του τὴν ὁλόθερμον λαρτείαν καὶ προσκύνησίν του τὸ μέγα, τὸ ἐγκάρδιον, τὸ ἰσόβιον, τὸ αἰώνιον «Εὐχαριστῶ» του. Αὐτὸ κάμνει εἰς κάθε βῆμα τῆς ζωῆς της ἡ εὐγνώμων ψυχὴ τοῦ λυτρωμένου. Ἔχει ἀκατάπαυστον καὶ ὁλόψυχον τὴν εὐγνώμονα δοξολογίαν της πρὸς τὸν Εὐεργέτην. Αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ κάμνωμεν καὶ ὅλοι ἡμεῖς; Νὰ δοξολογοῦμεν ἀδιαλείπτως καὶ εἰς ὅλην μας τὴν ζωὴν τὸν εὐεργέτην μας Θεόν. Ἂς τὸν δοξολογοῦμεν λοιπόν.

ΑΘ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Κοινωνικά

ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ ΑΛΕΞ. ΧΑΤΖΗ-ΙΩΑΝΝΟΥ Νευρολόγος Ψυχίατρος, ἐπανελθὼν ἐκ ταξιδίου, ἐπανέλαβεν τὰς ἐργασίας του. Δέχεται καθ' ἑκάστην ὁδὸς Παντανάσσης 45, τηλ. 36—50.

Ἰατρὸς κ. ΣΤΕΦ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ὁδὸς Χαραλάμπη 65 Α' (Ὑψηλὰ Ἀλώνια Πάτραι. τηλ. 57—82. Ὧραι 9 — 1 καὶ 5 — 9 μ. μ.

Ὁ ἰατρὸς κ. ΣΠΥΡ. ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ εἰδικὸς Ὠτορινολαρυγγολόγος, δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του Πλατεῖα Γεωργίου Α' 9, τηλ 36-65.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ, Χειρουργικὴ καὶ Τραυματιολογικὴ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Χ. ΣΟΛΩΜΟΥ, Βότση 35 (ἔναντι Τμήματος Μεταγωγῶν).

ΔΙΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΙΑΤΡΟΣ, Μαιζῶνος 106, δέχεται 8—12 καὶ 5—8.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ἱ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργὸς ὀδοντίατρος, τ. ASSISTENT τῆς ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ Γερμανίας. ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΣΤΟΜΑΤΟΣ. Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου, ὁδὸς Γούναρη — —Κανακάρη, 1ος ὄροφος. ΕΙΣΟΔΟΣ ἐκ τῆς ΣΤΟΑΣ, τηλ 49—22, οἰκίας 49—23.

Ὁ κ. ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ παιδίατρος, δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Γεροκωστοπούλου 52, τηλ. 24 — 39.

Ὁ χειρουργὸς Οὐρολόγος ἰατρὸς κ. ΑΘΑΝ. ΚΟΝΤΟΣΑΚΗΣ ἄρτι ἐγκατασταθεὶς ἐν Πάτραις, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του, ὁδὸς Μαιζῶνος 51, τηλ. 40—96.

Ἐγκατεστάθη εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἀνέλαβε τὸ τ. ἰατρεῖον Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ. Ὁ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΤΖΗ-ΙΩΑΝΝΟΥ εἰδικὸς νευρολόγος —ψυχίατρος. Δέχεται καθ' ἑκάστην Παντανάσσης 45, τηλ. 36—50.

Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, Χειρουργοῦ — Ὀφθαλμιάτρου. Δέχεται καὶ χειρουργεῖ καθ' ἑκάστην. Ὁδὸς Ἑρμοῦ 55, τηλέφ. 36—32.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Νευρολόγος — Ψυχίατρος, Λεωφόρος Γουναρη 26, τηλ. 35—36.

Ὀφθαλμολογικὴ κλινικὴ ΠΑΥΛΟΥ ΟΔ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, χειρουργοῦ ὀφθαλμιάτρου, Κανακάρη 160 καὶ Παντανάσσης, τηλ. 63-69, Πάτραι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρὸς εἰδικὸς παθολόγος μετέφερεν τὸ ἰατρεῖον του Βασιλείου Ρούφου 90 πλησίον Ἀγίων Ἀναργύρων, τηλ. 68—92.

Ὁ ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, εἰδικὸς παθολόγος, ἀποχωρήσας τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀριθ. 80 ἰατρεῖον του (ἔναντι Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγ. Νικολάου), τηλ 21—81.

ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ ΣΤΟ SELECT

Ἕνα παράδειγμα ἄξιον πρὸς μίμησιν

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

Κοντὰ στὸν ἄρρωστο, τό, ὀρφανὸ, τὸν φυλακισμένο

Ὅταν περάσουν οἱ γιορτές τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πρωτοχρονιᾶς, καὶ ξαναμπουμε στὸν ταχὺ ρυθμὸ τῆς ζωῆς πάλης, μᾶς κυριεύει τὸ σήμερα, μᾶς ἀνησυχεῖ τὸ αὔριον ἀλλά, τὸ χθές κανείς δὲν τὸ θυμᾶται.

Ὅμως πρὶν κλείσουμε τελείως τὴ σελίδα αὐτή, προσμένοντας τὴν ἄλλη, πρίν, ὁ ρυθμὸς κι' ὁ σάλος τῆς ζωῆς, ἀ πλώσουν τὴν πάχνη τῆς λήθης ἄς γυρίσουμε γιὰ λίγο στὶς μέρες ἐκεῖνες τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ θορύβου, γιὰ νὰ σταθοῦμε σέ μιὰ ἐκφραστικὴ ἐκδήλωση πραγματικῆς ἀγάπης πού τόσο ἀθόρυβα ἐκδηλώθηκε, καὶ τόσο ἀθόρυβα ἐπέρασε.

Ἡ ἀνδρομὴ αὐτὴ δὲν γίνεται γιὰ νὰ προβληθοῦν ὀλίγοι σημαιοφόροι τῆς ἀγάπης, πού ἄλλωστε, ζητοῦν ἀνωνυμία καὶ σιωπή. Γιατὶ αὐτοί, δέν αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκη τῆς προβολῆς Ἀπλούστατα στὶς παγερές ἡμέρες τῆς αὐτολατρείας καὶ ὑλοποιήσεως τῶν πάντων, γι' αὐτούς, εἶναι ἕνα ἁπλό καὶ φυσικώτατο καθῆκον, τὸ ν' ἀγαποῦν καὶ τὸ νὰ ἐφαρμόζουν τὴν ἀγάπη τους.

Μπορεῖ νὰ σκοντάψουμε στὴ συνειδητή τους μετριοφροσύνη, ἀλλά, εἶναι ἀδύνατο νὰ τ' ἀφίσουμε νὰ φύγη χωρίς τοὐλάχιστον νὰ ὑπογραμμισθῆ ὅτι τὸ παράδειγμά τους, δέν στολίζει μόνον τὴν ὅλη πνευματικὴ ἐξέλιξη τῆς πόλεώς μας ἀλλὰ γεννᾶ τὴν ὄρεξη, ταν τόχρονα, γιὰ μίμησι.

Γι' αὐτό, ἄς δοῦμε ἀπὸ κοντὰ ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ λίγοι (πρὸς τὸ παρὸν) νέοι, πού μᾶς ἔδειξαν, μέ τόσο φιλότιμη προσπάθεια, τὸ μονοπάτι τῆς ἀγάπης, πού ἄς εὐχηθοῦμε, τοὐλάχιστον ἀπὸ τοῦ Χρόνου νὰ τὸ περπατήσουμε μαζὶ τους ὅλο καὶ πιὸ πολλοί·

Φοιτητές καὶ μαθητές τῶν Χριστιανικῶν ὁμάδων, μέ βάσι κι' ὁρμητήριο τὴ Χριστιανικὴ Στέγη Πατρῶν καὶ μέ ἀρχηγὸ μιά, πραγματικά, ζωντανὴ καὶ ἀρεκίνητη σπίθα (σπίθα πού μένει σιωπηλὰ στὴν στάχτη τῆς ἀφάνειας κι' ἀπὸ κεῖ, θερμαίνει, κι' ἀπὸ κεῖ ζωογονεῖ), ξεκίνησαν τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, γιὰ τὸ δικό τους παγκύρι, τριάντα περίπου λιγερόκορμοι βλαστοί, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ Πτωχοκομεῖο.

Φτωχὰ τὰ δῶρα τους, ἀλλά, τὶ νὰ τὰ κάμης τὰ δῶρα ὅ, ταν, αὐτὸ ποὺ ρόδισε ἐκεῖ μέσα, ἦταν τὸ μῦρο τῆς ψυχῆς, πού δέν ἔχει τιμή, δέν ζυγίζεται μέ βάρη, οὔτε πιάνεται σέ χέρια. Αὐτὸ τὸ μῦρο, ἄφθονο κι' ἀγνό, ξεχείλισε, καὶ μύρωσε, καὶ ρίγησαν ψυχές κι' ἀνέθλυσε στὰ μάτια ὅλων, καὶ πότισε τὴν κάθε γωνιὰ τοῦ χώρου. Ὅσοι ἔζησαν αὐτές λὴ σας. Κι' ἄς μὴ νομίσετε τὶς ὑπέροχες στιγμές κι' αὐτοὶ πρόσφεραν κι' αὐτοὶ πού ἄκουσαν κι' αὐτοὶ πού πῆραν, εἶδαν τὸ Ἄστρο νὰ τινάζη γλυκές ἀνταύγειες πού σκόρπισαν καὶ θρόνισσαν γιὰ πάντα, στὴ καθε μιὰ καρδιά.

Εἰκοσιεπτά Δεκέμβρη. Ἡ ἀκούραστη ὁμάδα, μπαίνει στὸ Ἄσυλο Ἀνιάτων. Παρηγορος καὶ Ψυχοθεραπευτὴς «ὁ λόγος» γιὰ προσφορά, σέ αὐτιὰ δίψασμένα γιὰ παρηγοριά. Τὸ ἀνίατο σῶμα, ἐσκίρτησε. Ἔνοιωσε σ' αὐτὸ τὸ σκίρτημα, πὼς δέν εἶναι μόνο του. Πῆρε κουράγιο, δύναμη κι' ἐλπίδα, ἀπ τῆς ψυχῆς τὴν ὁλόφωτη παρουσία. Χαλάρωσε τὴν ἔντασι τῆς ἀπελπισίας καὶ ξέσχισε τὶς μαῦρες κορδέλλες τοῦ αὔριο.

Τὸ αὔριο, ἀρχίζει μέ χαμόγελο Καὶ τὸ χαμόγελο αὐτό, δέν σβύνει εὔκολα. Εἶναι τὸ χαμόγελο τῆς ψυχῆς. Ποιὸς θ' ἀρνηθῆ τὴ δύναμί του;

Τὴν ἴδια ἡμέρα, πρόφτασε ἡ ἀκούραστη ἐργατιά, νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ. Σπίθες πού σέ λίγα λεπτὰ ἔγιναν φλόγες, σπόροι ποὺ ἀμέσως φύτρωσαν καὶ ἔδωσαν πλούσιο καρπό, χαρά, πού, ἐλλειπε καὶ ξαφνικὰ ζωντάνεψε κι' ἔγινε γέλοιο καὶ παιχνίδι. Ἀδελφωμένα ὅλα τὰ παιδιά, παιδιὰ μιᾶς πατρότητας ἀναμφισβήτητης καὶ ἀδιαφίλονίκητης: τῆς ἀγάπης, ξεχύθηκαν στερνά, μαζὶ ἀδελφωμένα, ἰδού τὸ ἀποτέλεσμα:

Στὶς τραπεζαρία τοῦ Δεκέμβρη, βλέπουμε, τὴν ὁμάδα μας, ἀπισχυμένη καὶ πλαισιωμένη ἀπὸ παιδιὰ τοῦ Ὀρφανοτροφείου αὐτοῦ, νὰ μπαίνη στὶς φυλακές καὶ ἐκ τῶν ἑνόντων νὰ κάνη....λαχειοφόρο, ποὺ ὁ κάθε λαχνός, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ φτωχὸ ζωράκι του, εἶχε καὶ τὴ σφραγίδα τῆς ἀδελφικῆς χειραψίας πρὸς τὸν κόσμο, πρὸς τὸν ἄνθρωπο, σὰν μιὰ ἀσφαλῆ ἀναγνώρισι πὼς καὶ τὰ λάθη εἶναι γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ἀρκεῖ νὰ τὸν παραδειγματίζουν. Μόνο μπροστὰ σέ τέτοια ἄδολη προσφορὰ μπορεῖ, ὁ ἄνθρωπος νὰ ἰδῆ πιὸ καθαρὰ τὸ σφάλμα του καὶ νὰ σκύψη μέ ἀπόφασι ἐπάνω στὴ διόρθωσί του.

Τὴν Πρωτοχρονιά, τὸ τραγούδι τῆς χαρᾶς, ἀντήχησε στὸ Σκαγιοπούλειο. Τριπλῆ γιορτὴ παιδιῶν γεμάτων ἀπὸ νειότη καὶ σφρίγος. Ὁ ἕνας δίδαξε τὸν ἄλλο. Δουλειά κι' ἀγάπη, ἀγάπη καὶ δουλειά. Ἐφόδια πού σβύνουν τῆς ὀρφανίας τὸν καϋμό.

Κι' ὁ φωτεινὸς ὁ κύκλος κλείνει στὶς τρεῖς τοῦ Γενάρη, μέσα στὸ Σανατόριο:

Ὄχι ἡ παράπονο ἀδέλφια. Ἡ πίκρα ἄς φύγη ἀπ' τὰ χείλη σας. Κι' ἄς μὴ νομίσετε πὼς εἴμαστε κοντά σας, μόνο σέ τέτοιες μέρες Λίγο πιό κάπω, μέσα στὸ μόχθο, στὴ βιοπάλη, στὴ μελέπη, ἡ σκέψη μας συνοδεύει κι' εὐλογεῖ τὸν ἀγῶνα σας ἐναντίον τῆς ἀρρώστιας, καὶ δίνει φτερὰ στοὺς ὑγιεῖς νὰ ἐργάζωνται μέρα καὶ νύχτα στὰ ἐργαστήρια, νὰ βροῦν τὸ φάρμακο πού θὰ σᾶς κάνη νὰ γυρίσετε γρήγορα κοντά μας. Ἕνας κόσμος ὁλόκληρος πολεμᾶ νὰ νικήση τὸν κάθε ὕπουλο ἐχθρὸ τοῦ κορμιοῦ μας, μέ πίστη, μέ εὐψυχία καὶ ὑπομονή, καὶ εἶναι σίγουρο πὼς θἄρθη κι' ἡ ἡμέρα τῆς νίκης. Ὑπάρχει ἡ νίκη. Ἀρκεῖ στὸν ἀγῶνα αὐτὸν νὰ βοηθᾶ κι' ἡ ψυχή. Μὴ νομίζετε πὼς δέν βοηθᾶ. Μὴ σκέπτεσθε πὼς εἶναι λίγοι οἱ ἀγωνιστές καὶ ἄνιση ἡ πάλη. Ὄχι. Χαμογελᾶστε. Ἡ ἐπιστήμη ἐνισχυμένη μὲ τὴν ἐθελοντική, ὑλικὴ καὶ ψυχικὴ προσφορὰ τῶν ὑγιῶν, καλπάζει συνεχῶς, κι' ὁ ἐχθρός σας (καὶ ἐχθρός μας) ἀρχίζει νὰ λουφάζη. Κουράγιο ἀδέλφια.

Σέ τέτοια δύναμι, σέ τέτοια δράσι, σέ τέτοιο σθένος, τὶ ἄλλο μπορεῖ νὰ προσθέση κανείς;

ΚΩΣΤΑΣ ΣΕΡΓΙΟΣ
18—1 65

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΛΛΑΒΑΙ ΝΕΩΝ ΔΙΣΚΩΝ ΣΕ ΛΑΙΚΑ— ΔΗΜΟΤΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ: ΠΟΔΟΚΙΝΗΤΟΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΡΑΨΙΜΑΤΟΣ μὲ 36 ΔΟΣΕΙΣ ΣΕ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ, ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ, ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ, ΠΙΚ—ΑΠ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑ ΑΛΛΑ ΕΙΔΗ.

ΑΓΟΡΑΙ ΜΟΛΗΣΕΙΣ καὶ ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ

Φ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 33
ΤΗΛΕΦ. 32—34
ΚΑΤΩΘΙ Β' ΑΣΤΥΝ. ΤΜΗ.

SELECT
ΕΙΜΑΣΤΕ ΦΘΗΝΟΤΕΡΟΙ

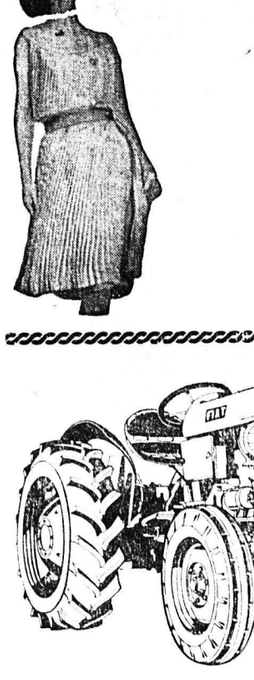

ΣΗΜΑΙΕΣ

Ἕτοιμες καὶ ἐπὶ παραγγελία, Ἀνδρ Γριτσόπουλος, Μαιζῶνος 68 Α' τηλ. 36—07

VOLVO
DOODG BEDFORD

Αὐτοκίνητα παντὸς τύπου καὶ δι' οἱανδήποτε ἐργασίαν ἀπὸ 1)2 τόννο ἕως 12 τόννους τριαξονικά, πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημά μας μετὰ τῶν ἀδειῶν Δημοσίας χρήσεως ἢ ἄνευ αὐτῶν.

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ VOLVO
ΕΙΣ ΔΙΑΡΚΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗΝ

ΦΟΛΕΤΑ

Ρήγα Φεραίου 65 Τηλ. 55—47 ΠΑΤΡΑΙ

ΦΩΤΟ - ΟΠΤΙΚΑ

ΝΙΚ. ΑΘ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΤΡΕΩΣ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ 297Α = ΤΗΛ. 35-51
ΠΑΤΡΑΙ

Ο κ. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΚΑΙ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑΧΟΥ

Τοῦ κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Δον (Τελευταῖον)

Παρ' ὅλα ὅσα οὐσιαστικὰ γίνονται σὲ βάρος τοῦ χριστιανισμοῦ σὲ πολλὲς χῶρες τοῦ κόσμου καί παρ' ὅλη τὴ μεταβολὴ τῆς βασικῆς θέσεως τῶν θρησκευτικῶν στὰ σχολεῖα μας, τὸ μέλλον τοῦ χριστιανισμοῦ φαίνεται λαμπρό. α) Διότι μὲ τὶς κοινωνικὲς ἀναστατώσεις καί ἀναμοχλεύσεις ποὺ γίνονται στὸν κόσμο στὴν ἐποχή μας, ὁ χριστιανισμὸς ἄρχισε νὰ παύη νὰ προσηλυτίζη μὲ τὴ βία. Ἄρχισε νὰ εὐλογῆ τοὺς ἐχθρούς του ἀντί νὰ τοὺς καταριέται. Ἄρχισε προπαντὸς νὰ καταλαβαίνη πὼς πρέπει νὰ στηριχθῆ στὶς ὑγιεῖς δικές τους δυνάμεις. β) Γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους, ποὺ προαναφέραμε, ἀρχίζει ὁ «χριστιανισμὸς» νὰ γίνεται χριστιανισμὸς καί αὐτὸ δὲν μᾶς τὸ ἐπιβεβαιώνει μόνον ἡ μεγάλη στροφὴ πολλῶν σοφῶν τοῦ κόσμου πρὸς τὸ Εὐαγγέλιο, ἀλλὰ καὶ ἡ τάση πρὸς τὴν ἑνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν, ποὺ ἡ μὴ ὕπαρξή της, κάνει νὰ ἀμφιβάλλουν οἱ ἄνθρωποι ἂν οἱ χριστιανοί εἶναι ὄντως οἱ πραγματικοί μαθητὲς τοῦ Ἰησοῦ. γ) Διότι οἱ πιὸ συστηματικοί ἐχθροί τοῦ χριστιανισμοῦ, τὸ παγκόσμιο κομμουνιστικὸ κίνημα, φαίνεται καθαρά πὼς ἄρχισε νὰ καταλαβαίνη ὅτι ἄδικα πρὸς κέντρα λακτίζει. Τὰ περισσότερα κομμουνιστικὰ κράτη, ὅπως καὶ σὲ ἄλλο ἄρθρο μας ἀναφέραμε, ἔφθασαν νὰ πληρώνουν τοὺς μισθοὺς τῶν κληρικῶν καὶ νὰ ἐνισχύουν ἐν μέρει τὰ οἰκονομικὰ τῶν ἐκκλησιῶν τους. Ἀπὸ τὴ ἄλλη μεριὰ τὸ μεγάλο σοσιαλδημοκρατικὸ κίνημα ἢ βρῆκε ἕνα τρόπο φιλικῆς συνυπάρξεως καί συμμαχίας μέτοιος ὁπαδούς τοῦ Χριστοῦ, ἢ σὲ ἄλλες χῶρες, ὅπως στὴ σημερινὴ Ἀγγλία, διὰ στόματος τοῦ ἀρχηγοῦ της, διακηρύσσει ὅτι οἱ πηγές του βρίσκονται στὸ χριστιανισμὸ καὶ ὄχι στὸ μαρξισμό. δ) Ὁλόκληρη ἡ μπουχτισμένη ἀπὸ ὑλικὰ ἀγαθὰ μερίδα τῆς ἀνθρωπότητος δὲν νοιώθει εὐτυχία. Οἱ μεγάλοι φιλόσοφοί της ὀνομάζουν αὐτὴ τὴν ἔλλειψη τῆς χαρᾶς, σὰν τὴν ὕπαρξη ἑνὸς κενοῦ μέσα στὴν ψυχὴ ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ὁ καθηγητὴς Στήβεν Χόπκινς γράφει ὅτι πολὺ λίγοι, περιλαμβανομένων καὶ τῶν σοσιαλιστῶν ποὺ κυβερνοῦν 35 χρόνια σχεδόν τὴ Σουηδία, ἀρνοῦνται ὅτι ἡ ἀπώλεια αὐτῆς τῆς θρησκευτικῆς πίστεως ἄφισε πολλοὺς ἀνθρώπους σὲ ἀβεβαιότητα καί ἀναστάτωση καί, ἐκ τούτου, δυστυχεῖς. Ὁ δὲ ἐπιφανὴς σύγχρονός μας ἱστορικὸς Ἄρνολτ Τόϋνμπη γράφει στὸ ἄρθρο του ποὺ τὸ τιτλοφορεῖ «Πέραν τοῦ φράγματος τοῦ ἀτομικοῦ φόβου ὑπάρχει ἡ λαχτάρα τοῦ ἀνθρώπου διὰ τροφὴν καὶ πίστιν» τὰ ἑξῆς ἀξιομνημόνευτα. «Πῶς θὰ γεμίση ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος τὸ πνευματικὸν κενὸν εἰς τὴν ψυχήν του; τὸ κενὸν αὐτὸ ἐδημιουργήθη διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης. Ἡ ἐπιστήμη ἐξεδίωξε τὴ θρησκεία ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς παραδ